

Ανταλλαγή του Τάκη Φωτόπουλου με τον Αχιλλέα Φακατσέλη (2001)

Παρακάτω δημοσιεύουμε αυτούσια την ανταλλαγή μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που είχε ο Τάκης Φωτόπουλος (και ο Αλέξανδρος Γκεζερλής) με τον Αχιλλέα Φακατσέλη (ο οποίος είναι ο υπεύθυνος της στήλης «Ακάλυπτος Χώρος» της Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας).

<http://www.inclusivedemocracy.org/pd/crit/fakats.htm>

Το παρακάτω μήνυμα το έστειλε ο Τάκης Φωτόπουλος στον Αχιλλέα Φακατσέλη στις 27-2-2001

Κύριε Φακατσέλη,

Με μεγάλη μου έκπληξη είδα στη Κυριακάτικη σελίδα σας που παρακολουθώ ότι «περάσατε στα ψιλά» το περιοδικό ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ στο οποίο τυχαίνει να είμαι μέλος της Συμβουλευτικής Επιτροπής. Λυπούμαι πραγματικά που άτομα που υποτίθεται πως ανήκουν στον ελευθεριακό χώρο αντιλαμβάνονται την αμερόληπτη παρουσίαση των νέων σχετικών εντύπων με τον τρόπο που έδειξε η στήλη τη Κυριακή. Ιδιαίτερα μάλιστα όταν το περιοδικό αυτό φιλοδοξεί (όπως και το «αδελφό» περιοδικό D&N σε διεθνές επίπεδο) να προβληματιστεί πάνω σε ένα νέο ελευθεριακό πολιτικό πρόταγμα — πράγμα που το κάνει εξ ορισμού πρωτοποριακό. Δεν έχω αμφιβολία ότι ξέρετε πως ο υπόλοιπος τύπος δεν πρόκειται βέβαια να ασχοληθεί με τη προβολή ενός τέτοιου περιοδικού οπότε το εύλογο ερώτημα που γεννάται είναι εάν ούτε η μοναδική σελίδα που αυτοχαρακτηρίζεται ελευθεριακή στον καθημερινό τύπο δεν το προβάλλει τότε από ποιον άραγε θα περιμέναμε να προβληθεί; Ελπίζω με τη πρώτη ευκαιρία να επανορθωθεί αυτό που θέλω να πιστεύω ήταν απλώς λαθεμένη ενέργεια.

Φιλικά,
Τάκης Φωτόπουλος

Το παρακάτω μήνυμα το έστειλε ο Τάκης Φωτόπουλος στον Αχιλλέα Φακατσέλη στις 4-3-2001

Κύριε Φακατσέλη,

Ανταλλαγή του Τάκη Φωτόπουλου με τον Αχιλλέα Φακατσέλη (2001)

Σας έστειλα προ ημερών ένα μήνυμα για τον τρόπο που παρουσίασε η στήλη σας το περιοδικό Περιεκτική Δημοκρατία στο οποίο δεν καταδεχθήκατε ούτε ν' απαντήσετε. Φυσικά, στοιχειώδης δημοκρατική ευαισθησία (για να μη μιλήσουμε για ελευθεριακή ευαισθησία) επιβάλλει την απάντηση σε κάθε μη υβριστική επιστολή και από ο,τι μαθαίνω συνηθίζετε τη τακτική να μην δίνετε σημασία στους επιστολογράφους σας. Περισσότερο να πω ότι ο Τσόμσκι, που λαμβάνει καθημερινά πολλαπλάσια μηνύματα από όσα τυχόν παίρνετε εσείς, αλλά και εγώ, που παίρνω βέβαια ένα πολύ μικρότερο αλλά σημαντικό αριθμό επιστολών, προσπαθούμε να απαντούμε σε όλα τα γράμματα που παίρνουμε. Εκτός βέβαια αν η σιωπή σας στο συγκεκριμένο θέμα οφείλεται στο γεγονός ότι αντιλαμβάνεστε, έστω εκ των υστέρων, πως η αμερόληπτη παρουσίαση έντυπων σε ορισμένο ιδεολογικό χώρο — αποστολή που υποτίθεται επιτελεί η στήλη σας — δεν συνάδει με συμπεριφορές σαν τη συγκεκριμένη. Και είναι πράγματι εντυπωσιακό πως ακόμη και ένα όργανο της κρατικιστικής Αριστεράς όπως το ΠΡΙΝ αντιλαμβάνεται με πολύ πιο υγιή τρόπο το τι σημαίνει αμερόληπτη παρουσίαση έντυπων (σύγκρινε τη παρουσίαση της ΠΔ που έκανε το ΠΡΙΝ της 25/2/2001) από την «ελευθεριακή» στήλη της Ελευθεροτυπίας. Κρίμα.

Τάκης Φωτόπουλος

Το παρακάτω μήνυμα το έστειλε ο Αχιλλέας Φακατσέλης στον Τάκη Φωτόπουλος στις 5-3-2001

Κύριε Φωτόπουλε,

Θα αρχίσω την απάντησή μου με την λέξη που εσείς χρησιμοποίησατε για να κλείσετε τη δική σας, δεύτερη επιστολή: Κρίμα! Και εξηγώ.

1. Η πρώτη σας επιστολή έφτασε την Τρίτη 27/2. Είναι η ημέρα που ο «Ακάλυπτος Χώρος» συντάσσεται και παραδίδεται προς δημοσίευση (στην συγκεκριμένη περίπτωση, στις 27/2 είχε «κλείσει» η ύλη για την Κυριακή 4/3/2001). Έτσι, ήταν εκ των πραγμάτων αδύνατο να γίνει οποιαδήποτε αλλαγή ή προσθήκη στην σελίδα της Κυριακής, 4 Μάρτη. Διαβάζοντάς την δεν μπορούσα παρά να επιφυλαχτώ για να απαντήσω.

2. Η δεύτερη επιστολή σας, με πρόλαβε — ήρθε την Κυριακή 4/3/2001, και τη διάβασα το βράδυ της Δευτέρας, 5/3/2001, όταν άνοιξα τα e-mail μου. Και σας απαντώ αμέσως.

3. Εκτιμώ βαθύτατα το έργο σας, την σκέψη σας και την συνολικότερη παρουσία σας στο χώρο που εκφράζεστε και σας εκφράζει. Γι' αυτό θεωρώ ότι κάθε λέξη σας έχει ιδιαίτερη βαρύτητα και βαθύτερο περιεχόμενο. Οι επιστολές σας λοιπόν αποτέλεσαν μια εξαιρετικά

Ανταλλαγή του Τάκη Φωτόπουλου με τον Αχιλλέα Φακατσέλη (2001)

δυσάρεστη έκπληξη για μένα. Και να γιατί: Αναφέρεστε με υπαινιγμούς στο πρόσωπό μου και στη δουλειά μου, υπαινιγμούς που αισθάνομαι (το λιγότερο) υποχρεωμένος να σας επιστρέψω. Λυπούμαι βαθύτατα που εσείς φτάνετε στο σημείο να λειτουργείτε απροσδόκητα αυταρχικά, σαν να κινείστε από έναν ανικανοποίητο ναρκισσισμό που δεν σας αφήνει περιθώρια ψύχραιμης εκτίμησης. Θεωρήσατε τόσο μεγάλο το διάστημα των 5 ημερών (!!!) που μεσολάβησαν χωρίς να λάβατε απάντηση, ώστε να σπεύσετε σε ετυμηγορίες προσβλητικές για το πρόσωπό μου. Θεωρήσατε επίσης μεροληπτική (!!!) την παρουσίαση του περιοδικού σας, επειδή ήταν απλά... σεμνή, χωρίς να απογειώνεται στους παραδείσους της έκστασης γνωρίζετε άριστα την «οικονομία» του χώρου των εφημερίδων γι' αυτό και αδυνατώ να αντιληφθώ πώς φτάσατε σ' αυτή την υπερβολή της κριτικής σας !!

4. Θα σταθώ ιδιαίτερα στο χειρότερο σημείο των δύο επιστολών σας εκείνο στο οποίο κάνετε την ανατριχιαστική επισήμανση ότι «απ' ότι μαθαίνετε συνηθίζω να μην δίνω σημασία στους επιστολογράφους μου». Από πού μαθαίνετε κ. Φωτόπουλε; Πώς είστε σε θέση να γνωρίζετε τις προσωπικές επιλογές μου; Πώς γνωρίζετε τι επιστολές παίρνω και αν τις απαντώ ή όχι; Από κάποια «επαναστατική αστυνομία Σκέψης» της Περιεκτικής σας Δημοκρατίας; Με ποιο δικαίωμα «μαθαίνετε» για μένα; Ποιο είδος επαναστατικής ηθικής είναι αυτό που σας οδηγεί στην αναζήτηση του «προφίλ» μου ώστε να εκτιμήσετε την στάση μου; Αυτή η αναπάντεχη αθλιότητα ειλικρινά ήταν η πιο δυσάρεστη επιβεβαίωση εκείνων που ποτέ δεν είχαν εμπιστοσύνη στους απαστράπτοντες Κύκλους των Διανοούμενων !

5. Πίσω τώρα στο ζήτημα της αμεροληψίας. Τι είναι για σας αμερόληπτο; Εκείνο που σας λιβανίζει ακατάσχετα; Στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν σας φάνηκε αρκετή η φράση «το νέο περιοδικό Περιεκτική Δημοκρατία, συσπειρώνει στις γραμμές του ανήσυχια πνεύματα με βασικό προσόν την ανεξαρτησία της δράσης και της σκέψης τους» για να μην μου καταλογίσετε μεροληπτικότητα; Μήπως η αμεροληψία τεκμηριώνεται με το πλήθος των λέξεων και μόνο με αυτό; Αγνοείτε εν τέλει ότι η ειδησεογραφική παρουσίαση είναι διαφορετικό πράγμα από την κριτική ανάλυση; Συμπεριέλαβα στο δημοσίευσμά μου κάθε χρήσιμο στοιχείο ώστε να μπορέσει ο σκεπτόμενος αναγνώστης να αντιληφθεί περί τίνος πρόκειται και που θα το βρει. Τι έλειπε; Το «λάθος» που μου καταλογίζετε ήταν ότι αντιλήφθηκα ως είδηση την έκδοση του περιοδικού σας κι όχι ως κοσμογονία όπως θα όφειλα (κατά την άποψή σας); Όσο για την φράση σας «ένα όργανο της κρατικιστικής Αριστεράς όπως το ΠΡΙΝ αντιλαμβάνεται με πολύ πιο υγιή τρόπο το τι σημαίνει αμερόληπη παρουσίαση» θα περιοριστώ μόνο σε ένα σχόλιο: μου θυμίσατε εκείνες τις ανεκδιήγητες εθνικιστικές κορώνες περί «υγιώς σκεπτόμενων Ελλήνων» (τελικά, η «ηθική του γύψου» υφέρπει και συνάδει με όλες τις εκφάνσεις του αυταρχισμού, ακόμη και με το προσωπείο της προοδευτικότητας)...

Ανταλλαγή του Τάκη Φωτόπουλου με τον Αχιλλέα Φακατσέλη (2001)

Η μεγάλη πικρία, οι δυσάρεστοι συνειρμοί και η αμηχανία που μου προκάλεσαν οι επιστολές σας, καταγράφονται σίγουρα στις (ειλικρινά) ελάχιστες κακές στιγμές της «θητείας» μου στον «Ακάλυπτο Χώρο». Μέχρι τη στιγμή που πήρα τις επιστολές σας, μόνο μερικά ανόητα φασιστοειδή είχαν μπει στον κόπο να ειρωνευτούν, να υπαινιχθούν και να απειλήσουν. Σας δηλώνω ότι ούτε το ήθος μου, ούτε η δουλειά μου αξίζει να μπαίνουν σε εισαγωγικά με τόση ευκολία και σπουδή. Εγώ, ουδέποτε διανοήθηκα να το κάνω όλα τα χρόνια που υπήρξα αναγνώστης των κειμένων σας, αν και υπήρχαν σημεία διαφωνίας. Και μην ξεχνάτε κ. Φωτόπουλε ότι η ανοχή είναι συστατικό στοιχείο της ελευθεριακής κουλτούρας ας διεκδικούμε με ευγένεια εκείνα που νομίζουμε ότι αξίζουμε, κι όχι με τις αυθάδεις ετυμηγορίες «να επανορθωθεί αυτό που θέλω να πιστεύω ήταν απλώς λαθεμένη ενέργεια». Στην κοινωνία που οραματιζόμαστε οι δικαστές θα είναι μια παλιά επιπολαιότητα και τίποτε περισσότερο. Φυσικά, δεν θα «επανορθώσω» διότι δεν θεωρώ ότι έσφαλα δημοσιεύοντας όπως δημοσίευσα την είδηση για την έκδοση του πολύ καλού (αλλά όχι άριστου) περιοδικού σας.

Ευχαριστώ για την υπομονή σας να διαβάσετε την απάντησή μου και μην ξεχνιόμαστε: δεν κατέχουμε το μυστικό της ελευθερίας, απλά το αναζητούμε.

Αχιλλέας Φακατσέλης

Το παρακάτω μήνυμα το έστειλε ο Τάκης Φωτόπουλος στον Αχιλλέα Φακατσέλη στις 6-3-2001

Κύριε Φακατσελη,

Η ιστορία και το έργο του καθενός μας δεν κρίνεται βέβαια με βάση την αυθάδεια και τις διαστρεβλώσεις από τα οποία ξεχειλίζει η επιστολή σας. Απαντώ σημείο προς σημείο.

>>> Η πρώτη σας επιστολή έφτασε την Τρίτη 27/2. Είναι η ημέρα που ο «Ακάλυπτος Χώρος» συντάσσεται και παραδίδεται προς δημοσίευση (στην συγκεκριμένη περίπτωση, στις 27/2 είχε «κλείσει» η ύλη για την Κυριακή 4/3/2001). Έτσι, ήταν εκ των πραγμάτων αδύνατο να γίνει οποιαδήποτε αλλαγή ή προσθήκη στην σελίδα της Κυριακής, 4 Μάρτη. Διαβάζοντάς την δεν μπορούσα παρά να επιφυλαχτώ για να απαντήσω.

Δεδομένου ότι δεν μπορώ να πιστεύσω ότι δεν κατανοείτε τι σας έγραψα, το παραπάνω αποτελεί καθαρή διαστρέβλωση. Το γράμμα κάνει φανερό ότι εγώ αναφερόμουν στο γιατί

Ανταλλαγή του Τάκη Φωτόπουλου με τον Αχιλλέα Φακατσέλη (2001)

δεν απαντήσατε στην επιστολή μου και όχι στο γιατί δεν κάνατε επανόρθωση στη σελ. της περασμένης Κυριακής.

>>> Εκτιμώ βαθύτατα το έργο σας, την σκέψη σας και την συνολικότερη παρουσία σας στο χώρο που εκφράζετε και σας εκφράζει. Γι αυτό θεωρώ ότι κάθε λέξη σας έχει ιδιαίτερη βαρύτητα και βαθύτερο περιεχόμενο. Οι επιστολές σας λοιπόν αποτέλεσαν μια εξαιρετικά δυσάρεστη έκπληξη για μένα. Και να γιατί: Αναφέρεστε με υπαινιγμούς στο πρόσωπό μου και στη δουλειά μου, υπαινιγμούς που αισθάνομαι (το λιγότερο) υποχρεωμένος να σας επιστρέψω. Λυπούμαι βαθύτατα που εσείς- φτάνετε στο σημείο να λειτουργείτε απροσδόκητα αυταρχικά, σαν να κινείστε από έναν ανικανοποίητο ναρκισσισμό που δεν σας αφήνει περιθώρια ψύχραιμης εκτίμησης. Θεωρήσατε τόσο μεγάλο το διάστημα των 5 ημερών (!!!) που μεσολάβησαν χωρίς να λάβατε απάντηση, ώστε να σπεύσετε σε ετυμηγορίες προσβλητικές για το πρόσωπό μου.

Ευχαριστώ για την εκτίμηση στο έργο μου, πράγμα όμως που είναι σε πλήρη αντίφαση με τον τρόπο που περάσατε στα ψιλά το περιοδικό ΠΔ που εκφράζει τη σχετική προβληματική. Δεν θα κατεβώ στο επίπεδο σας να απαντήσω με προσωπικές ύβρεις (ανικανοποίητος ναρκισσισμός κ.λπ.), ούτε χρησιμοποίησα στα γράμματα μου παρόμοιους προσωπικούς χαρακτηρισμούς, ούτε άλλωστε τους συνηθίζω. Τώρα αν είναι μεγάλο το διάστημα των 5 ημερών (στη πραγματικότητα, 6 ημερών) θα έπρεπε να μάθετε (αν δεν ξέρετε) ότι δεν νοείται απάντηση σε email μετά τόσο διάστημα. Ακόμη και ο Τσόμκι που σας ανέφερα απαντά αμέσως, το πολύ μετά 1-2 μέρες, και το ίδιο κάνω και εγώ και κάθε άνθρωπος με στοιχειώδη ευαισθησία (στη χειρότερη περίπτωση, στέλνει κανείς μια απάντηση για να δείξει πως έλαβε κάποιο μήνυμα, αλλά λόγω φόρτου εργασίας δεν προλαβαίνει να απαντήσει άμεσα). Φαίνεται είστε περισσότερο πολυάσχολος από όλους εμάς...

>>> Θεωρήσατε επίσης μεροληπτική (!!!) την παρουσίαση του περιοδικού σας, επειδή ήταν απλά... σεμνή, χωρίς να απογειώνεται στους παραδείσους της έκστασης γνωρίζετε άριστα την «οικονομία» του χώρου των εφημερίδων γι αυτό και αδυνατώ να αντιληφθώ πώς φτάσατε σ' αυτή την υπερβολή της κριτικής σας!!

Την οικονομία του χώρου τη θυμηθήκατε για το ΠΔ όταν έχετε αφιερώσει ολόκληρα μονόστηλα για τις εκδόσεις και δραστηριότητες της κρατικιστικής Αριστεράς (π.χ. ΣΕΚ), εσείς ο ελευθεριακός (πράγμα που δεν κατακρίνω βέβαια προϋποτιθέμενου όμως ότι θα κάνατε ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ το ίδιο και για όλα τα ελευθεριακά έντυπα); Και χαρακτηρίζετε απλά «σεμνή» τη παρουσίαση όταν αφιερώνετε μακροσκελή κομμάτια με πλήρεις πληροφορίες για το οποιοδήποτε φυλλάδιο που σας πέφτει στα χέρια ενώ για το ΠΔ δεν βρήκατε ούτε 10 αράδες

Ανταλλαγή του Τάκη Φωτόπουλου με τον Αχιλλέα Φακατσέλη (2001)

να σπαταλήσετε; Ποιον κοροϊδεύετε κ. Φακατσέλη; Είναι φανερό μετά από τα σχόλια σας αυτά ότι εσκεμμένα παρουσιάσατε το περιοδικό ΠΔ (που δεν είναι δικό «μου» όπως εσκεμμένα γράφετε) με τον τρόπο που το παρουσιάσατε γιατί προφανώς δεν συμφωνείτε με τις πολιτικές του θέσεις. Δικαίωμα σας βέβαια να διαφωνείτε. Όμως θα έπρεπε να μάθετε κάποτε ότι τις πολιτικές σας προκαταλήψεις θα πρέπει να τις αφήνετε στο σπίτι σας όταν κάνετε μια υπεύθυνη δουλειά σαν τη δική σας, δηλ. της παρουσίασης των έντυπων και δραστηριοτήτων στο χώρο της ριζοσπαστικής (και κυρίως της ελευθεριακής) Αριστεράς, και να δίνετε ίσο χώρο και προβολή σε όλα. Στο περιοδικό για παράδειγμα Democracy & Nature που είμαι υπεύθυνος ύλης δεν είναι νοητό να κάνουμε τέτοιες διακρίσεις που κάνετε εσείς (ανάλογα με τις πολιτικές ή προσωπικές σας προτιμήσεις) παρόλο που είναι καθαρά πολιτικό περιοδικό και όχι μια εφημερίδα όπως η «Ε» που φιλοδοξεί να είναι αδέσμευτη από πολιτικές γραμμές.

>>> Θα σταθώ ιδιαίτερα στο χειρότερο σημείο των δύο επιστολών σας εκείνο στο οποίο κάνετε την ανατριχιαστική επισήμανση ότι «απ' ό,τι μαθαίνετε συνηθίζω να μην δίνω σημασία στους επιστολογράφους μου». Από πού μαθαίνετε κ. Φωτόπουλε; Πώς είστε σε θέση να γνωρίζετε τις προσωπικές επιλογές μου; Πώς γνωρίζετε τι επιστολές παίρνω και αν τις απαντώ ή όχι; Από κάποια «επαναστατική αστυνομία Σκέψης» της Περιεκτικής σας Δημοκρατίας; Με ποιο δικαίωμα «μαθαίνετε» για μένα; Ποιο είδος επαναστατικής ηθικής είναι αυτό που σας οδηγεί στην αναζήτηση του «προφίλ» μου ώστε να εκτιμήσετε την στάση μου; Αυτή η αναπάντεχη αθλιότητα ειλικρινά ήταν η πιο δυσάρεστη επιβεβαίωση εκείνων που ποτέ δεν είχαν εμπιστοσύνη στους απαστράπτοντες Κύκλους των Διανοούμενων!

Πριν ν' αρχίσετε να βρίζετε (φαίνεται αυτό αποτελεί τον συνηθισμένο τρόπο έκφρασης σας που δεν σας τιμά) θα έπρεπε να ρωτούσατε που το ξέρω. Την πληροφορία την έχω λοιπόν από τον Αλ. Γκεζερλή (στενό συνεργάτη μου, δηλαδή δεν χρειάστηκε να «αναζητήσω το προφίλ σας») ο οποίος σας έγραψε προ καιρού και δεν καταδεχθήκατε να του απαντήσετε καν.

>>> Πίσω τώρα στο ζήτημα της αμεροληψίας. Τι είναι για σας αμερόληπτο; Εκείνο που σας λιβανίζει ακατάσχετα;

Η αυθάδεια σας πραγματικά ξεπερνά τα όρια. Κύριε Φακατσελη δεν έχω ανάγκη από κανένα να με λιβανίσει και προπαντός εσάς. (Εξάλλου η προβολή του περιοδικού ΠΔ δεν έχει καμία σχέση με την προβολή ΜΟΥ, καθώς το περιοδικό αυτό ΔΕΝ είναι «δικό μου» όπως επαναλαμβάνετε συνεχώς στο μήνυμά σας).. Ούτε στη ζωή μου ζήτησα από κανένα να με λιβανίσει γι' αυτό αν πάτε και στη website της Inclusive Democracy θα βλέπατε εκεί ότι

Ανταλλαγή του Τάκη Φωτόπουλου με τον Αχιλλέα Φακατσέλη (2001)

δημοσιεύουμε κάθε είδους αποτίμηση του προταγματος της ΠΔ ακόμη και τις πιο εκθρικές και το ίδιο κάνουμε και στο περιοδικό. Αυτό που ζήτησα ήταν να κάνετε ΙΣΗ προβολή στο ΠΔ με αυτή που έχετε κάνει σε πολλά αλλά περιοδικά κ.λπ. Θα έπρεπε να ντρέπεστε για τους χαρακτηρισμούς σας.

>>> Στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν σας φάνηκε αρκετή η φράση «το νέο περιοδικό Περιεκτική Δημοκρατία, συσπειρώνει στις γραμμές του ανήσυχια πνεύματα με βασικό προσόν την ανεξαρτησία της δράσης και της σκέψης τους» για να μην μου καταλογίσετε μεροληπτικότητα; Μήπως η αμεροληψία τεκμηριώνεται με το πλήθος των λέξεων και μόνο με αυτό; Αγνοείτε εν τέλει ότι η ειδησεογραφική παρουσίαση είναι διαφορετικό πράγμα από την κριτική ανάλυση;

Μη κάνετε τον βλάκα γιατί δεν είστε και έχουμε και οι δυο εμπειρία από τον τύπο (η δική μου μάλιστα είναι πολύ μακρότερη από τη δική σας) και ξέρουμε τι εννοούμε. Αρκετοί φίλοι μου που διαβάζουν τη στήλη σας δεν το επεσήμαναν καν το σχόλιο στη θέση και τον χώρο που του αφιερώσατε.

>>> Συμπεριέλαβα στο δημοσίευσμά μου κάθε χρήσιμο στοιχείο ώστε να μπορέσει ο σκεπτόμενος αναγνώστης να αντιληφθεί περί τίνος πρόκειται και που θα το βρει. Τι έλειπε; Το «λάθος» που μου καταλογίζετε ήταν ότι αντιλήφθηκα ως είδηση την έκδοση του περιοδικού σας κι όχι ως κοσμογονία όπως θα όφειλα (κατά την άποψή σας); Όσο για την φράση σας «ένα όργανο της κρατικιστικής Αριστεράς όπως το ΠΡΙΝ αντιλαμβάνεται με πολύ πιο υγιή τρόπο το τι σημαίνει αμερόληπτη παρουσίαση» θα περιοριστώ μόνο σε ένα σχόλιο: μου θυμίσατε εκείνες τις ανεκδιήγητες εθνικιστικές κορώνες περί «υγιώς σκεπτόμενων Ελλήνων» (τελικά, η «ηθική του γύψου» υφέρπει και συνάδει με όλες τις εκφάνσεις του αυταρχισμού, ακόμη και με το προσωπίο της προοδευτικότητας)...

Κάποιος θα σας χαρακτήριζε ηλίθιο για το σχόλιο σας αυτό αλλά ξέρω ότι δεν είστε. Το ΠΡΙΝ το έφερα παράδειγμα για να σας δείξω ΠΩΣ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ να είναι μια παρουσίαση του περιοδικού και τι στοιχεία θα έπρεπε να έχει για να είναι πλήρης. Εάν τα ελάχιστα στοιχεία που βάλατε τα θεωρείτε πλήρη παρουσίαση τότε βέβαια η διαστρέβλωση σας είναι τέτοια που δεν αφήνει περιθώρια για παραπέρα συζήτηση. Όσον αφορά «τις εκφάνσεις του αυταρχισμού, ακόμη και με το προσωπίο της προοδευτικότητας», κ. Φακατσέλη, αυτό κρίνεται στη πράξη και όχι στη θεωρία. Εγώ σας ανέφερα συγκεκριμένο παράδειγμα τέτοιου αυταρχισμού και μεροληψίας. Πολύ θα ήθελα να μου αναφέρετε και εσείς παρόμοιο δικό μου παράδειγμα ειδ' άλλως έχω κάθε λόγο να χαρακτηρίσω κακοήθη τον αναπόδεικτο ισχυρισμό σας.

Ανταλλαγή του Τάκη Φωτόπουλου με τον Αχιλλέα Φακατσέλη (2001)

>>> Η μεγάλη πικρία, οι δυσάρεστοι συνειρμοί και η αμηχανία που μου προκάλεσαν οι επιστολές σας, καταγράφονται σίγουρα στις (ειλικρινά) ελάχιστες κακές στιγμές της «θητείας» μου στον «Ακάλυπτο Χώρο». Μέχρι τη στιγμή που πήρα τις επιστολές σας, μόνο μερικά ανόητα φασιστοειδή είχαν μπει στον κόπο να ειρωνευτούν, να υπαινιχθούν και να απειλήσουν. Σας δηλώνω ότι ούτε το ήθος μου, ούτε η δουλειά μου αξίζει να μπαίνουν σε εισαγωγικά με τόση ευκολία και σπουδή. Εγώ, ουδέποτε διανοήθηκα να το κάνω όλα τα χρόνια που υπήρξα αναγνώστης των κειμένων σας, αν και υπήρχαν σημεία διαφωνίας.

Όστε είναι το ίδιο οι οποιεσδήποτε νόμιμες πολιτικές σας ενστάσεις (τις οποίες είχατε βέβαια δικαίωμα να εκφράσετε με οποιοδήποτε τρόπο θεωρείτε σκόπιμο ώστε να επακολουθήσει διάλογος και να δούμε που βρίσκεται ο καθένας μας) με τη συγκεκριμένη πρακτική που κατάγγειλα; Καταλαβαίνετε άραγε ότι συγκρίνετε ασύγκριτα πράγματα; Χαρακτήρισα «ελευθεριακή» τη στήλη σας γιατί δεν νοείται βέβαια να προβάλλετε ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ έντυπα ακόμη και της δογματικής κρατικιστικής Αριστεράς (όπως του ΣΕΚ), από ένα περιοδικό που υποστηρίζει ελευθεριακές ιδέες.

>>> Και μην ξεχνάτε κ. Φωτόπουλε ότι η ανοχή είναι συστατικό στοιχείο της ελευθεριακής κουλτούρας ας διεκδικούμε με ευγένεια εκείνα που νομίζουμε ότι αξίζουμε, κι όχι με τις αυθάδεις ετυμηγορίες «να επανορθωθεί αυτό που θέλω να πιστεύω ήταν απλώς λαθεμένη ενέργεια».

Φαίνεται αποτελεί συνήθεια σας η διαστρέβλωση και η αυθάδεια. Η φράση (ελπίζω με τη πρώτη ευκαιρία να επανορθωθεί αυτό που θέλω να πιστεύω ήταν απλώς λαθεμένη ενέργεια) — όλως τυχαίως στην παράθεσή σας αφαιρέσατε τη λέξη «ελπίζω» — για οποιοδήποτε αντικειμενικό παρατηρητή δεν αποτελεί εντολή, ή «αυθάδη ετυμηγορία»(!) αλλά την έκφραση ευχής ότι κάποιο λάθος έγινε. Στη πρώτη μου επιστολή δεν υπήρχαν ούτε εισαγωγικά ούτε τίποτα ειρωνικό, απλώς έκπληξη γιατί δεν περίμενα τέτοια παρουσίαση. Μόνο όταν διαπίστωσα ότι δεν καταδεχτήκατε να μου απαντήσετε (και είναι φανερό ότι θα με αγνοούσατε εάν δεν έστελνα και δεύτερη επιστολή) αναγκάστηκα να βάλω τα εισαγωγικά στο ελευθεριακή στήλη γιατί άρχισα να υποπτεύομαι πια ότι ήταν εσκεμμένη η ενέργεια σας και όχι απλώς λάθος. Πράγμα που επιβεβαιώνεται αποφασιστικά με το σημερινό υβρεολόγιο σας.

>>> Στην κοινωνία που οραματιζόμαστε οι δικαστές θα είναι μια παλιά επιπολαιότητα και τίποτε περισσότερο. Φυσικά, δεν θα «επανορθώσω» διότι δεν θεωρώ ότι έσφαλα δημοσιεύοντας όπως δημοσίευσα την είδηση για την έκδοση του πολύ καλού (αλλά όχι άριστου) περιοδικού σας.

Ανταλλαγή του Τάκη Φωτόπουλου με τον Αχιλλέα Φακατσέλη (2001)

Ούτε μίλησε κανένας για «άριστο» περιοδικό ούτε βέβαια περιμένω να προβληματιστείτε για το αν σφάλλατε ή όχι εφόσον είναι πια φανερό ότι η ενέργεια σας ήταν εσκεμμένη από την αρχή.

>>> Ευχαριστώ για την υπομονή σας να διαβάσετε την απάντησή μου και μην ξεχνιόμαστε: δεν κατέχουμε το μυστικό της ελευθερίας, απλά το αναζητούμε.

Λυπάμαι πραγματικά, όχι μόνο γι αυτό που γράφετε που δείχνει ότι δεν έχετε πάρει μυρουδιά ότι το πρόταγμα της ΠΔ ακριβώς απορρίπτει κάθε τέτοιου είδους πίστη, αλλά και γενικότερα για το απαράδεκτο (όχι μόνο για ελευθεριακούς αλλά για κάθε ευπρεπή άνθρωπο) ύφος της επιστολής σας. Σας φέρθηκα σαν ίσος προς ίσο, παρά το γεγονός βέβαια ότι δεν είμαστε ίσοι, αφού μας χωρίζουν πολλά χρόνια ηλικίας, ανάλογης πολιτικής εμπειρίας, γνώσης, συγγραφικού έργου κ.λπ. Και για να μην διαστρεβλώσετε, όπως συνθηίζετε, αυτό που γράφω, εξηγούμαι. Αναφέρομαι βέβαια στην «αντικειμενική ανισότητα» που δημιουργούν οι διαφορές μεταξύ των ανθρώπων λόγω ηλικίας, γνώσεων, εμπειρίας κ.λπ. και όχι στην ανισότητα που βασίζεται στη κοινωνική ιεραρχία και τις θεσμοποιημένες σχέσεις και δομές εξουσίας — που κάποτε μάλιστα θεσμοποιούν ιεραρχικά αυτές ακριβώς τις αντικειμενικές ανισότητες. Εσείς όμως εκμεταλλευτήκατε τη στάση μου αυτή για να κατεβείτε στον παραπάνω οχετό. Εάν ήταν η ελευθεριακή κοινωνία να κτιστεί πάνω σε τέτοιες συμπεριφορές θα προτιμούσα να μην τη δω ποτέ...

Τάκης Φωτόπουλος

Υ.Γ.: Για να μας κρίνουν και άλλοι και να σας γνωρίσουν περισσότερο όσοι δεν σας ξέρουν, η ανταλλαγή μαζί σας θα δημοσιευθεί αυτούσια στο website μας. Η ανταλλαγή αυτή άλλωστε δεν είναι κάποια ιδιωτική αλληλογραφία που αφορά προσωπικά θέματα αλλά αφορά θέματα δημόσιου ενδιαφέροντος που θα πρέπει να τα γνωρίζουν όσο το δυνατόν περισσότεροι.

Το παρακάτω μήνυμα το έστειλε ο Αχιλλέας Φακατσέλης στον Τάκη Φωτόπουλος στις 13-3-2001

Κύριε Φωτόπουλε,

Μια και θεωρείτε ότι η ανταλλαγή και το περιεχόμενο των επιστολών μεταξύ μας αποτελεί «θέμα δημόσιου ενδιαφέροντος», καλά θα κάνετε να τα βάλετε στο website σας έτσι κι αλλιώς το ταλαίπωρο Internet βρίθι προσωπικών απωθημένων μια και αποτελεί την εύκολη λύση κάθε πικραμένου εγωπαθούς που θεωρεί ότι η κοινωνία οφείλει να παρακολουθεί τις πνευματικές του Σταυροφορίες. Φυσικά, στοιχειώδης ευγένεια όριζε ότι

Ανταλλαγή του Τάκη Φωτόπουλου με τον Αχιλλέα Φακατσέλη (2001)

θα έπρεπε να ζητήσετε και την έγκρισή μου για τη δημοσίευση των δικών μου επιστολών (ο αυταρχισμός που λέγαμε, ξαναχτυπά έτσι αποφασίσατε, έτσι πράττετε).

Επί της ουσίας τώρα. Θεωρώ υποβιβαστική αυτή την αντιπαράθεση επιχειρημάτων και ερμηνειών των προθέσεων του ενός από τον άλλον, αλλά θα σας ακολουθήσω και αυτή τη φορά στον κατήφορο της ευτελούς άμιλλας όπου η ευγένεια βαφτίζεται αυθάδεια, κι όπου η διέξοδος αναζητείται στην επίκληση μιας διαφορετικότητας που συγχέεται με την «αντικειμενική ανισότητα» (σαν το σόφισμα κάθε εξουσιαστή ότι όλα τα δάκτυλα δεν είναι ίσα): υποκλίνομαι λοιπόν μπρος στην μεγαλοψυχία σας να μου φερθείτε «σαν ίσος προς ίσο». Αναγνωρίζω ότι είστε μεγαλύτερος στην ηλικία, σοφότερος εμού, συγγραφικότερος (σαφώς) και πολιτικά ενεργότερος (άλλωστε εξήρα το βιβλίο σας «Από την Αθηναϊκή Δημοκρατία στην Περιεκτική Δημοκρατία» στις 25/6/2000 σε θέση και έκταση που προφανώς σας ικανοποίησε κι έτσι απέφυγα τότε την κριτική της εργασίας μου).

Με την επισήμανση αυτή και την αποδοχή της ανωτερότητάς σας έναντι εμού του ίδιου, συνεχίζω με σύντομες απαντήσεις σε ορισμένα σημεία που θεωρώ ανακριβή (συγχωρείστε την νέα μου αυθάδεια, αλλά, ειλικρινά, το κάνω με ευγενείς προθέσεις και για να με κρίνουν ασφαλέστερα οι επισκέπτες του website σας).

Έχουμε και λέμε: ποτέ δεν παρουσίασα περιοδική έκδοση στην θέση του μεγάλου μονόστηλου στον «Ακάλυπτο Χώρο». Εκεί παρουσιάζω συνήθως βιβλία και λιγότερο κάποιες σημαντικότερες ειδήσεις. Εκεί παρουσίασα και το δικό σας βιβλίο. Στην θέση εκείνη έχω φιλοξενήσει συντριπτικά περισσότερες ελευθεριακές εκδόσεις απ' ό,τι εκδόσεις της «κρατιστικής Αριστεράς». Περιοδικά, fanzines, καταλόγους κ.λπ. παρουσιάζα παλαιότερα στο τμήμα «Ακτιβισμός» της σελίδας μου, και μετά, όταν το τμήμα αυτό αντικαταστάθηκε από το «Μαθήματα Ιστορίας» παρουσιάζω τις περιοδικές εκδόσεις στην μεριά των ειδήσεων. Το έχω... διαπράξει πολλές φορές, χωρίς κανένα παράπονο από κανένα. Ειδικά το περιοδικό «Περιεκτική Δημοκρατία» το παρουσίασα και με φωτογραφία του εξωφύλλου του, πράγμα που δεν γίνεται πάντα δυνατό λόγω περιορισμένου χώρου.

Σας είπε λοιπόν ο «στενός συνεργάτης» σας (συγχαρητήρια, με την ευκαιρία, για την πολυτέλεια με την οποία επιπλώνετε τις προσωπικές σας σχέσεις και δραστηριότητες) ότι δεν του απάντησα σε δικό του γράμμα. Να πώς έχουν (όμως) τα πράγματα: ο κ. συνεργάτης σας (Αλ. Γκεζερλής) όντως μου έγραψε ένα ολιγόλογο e-mail στο οποίο με παρακαλούσε να βάλω την ηλεκτρονική διεύθυνση του περιοδικού όταν το παρουσιάσω. Αυτό το έκανα (scripta manent). Δεν υπήρχε λόγος λοιπόν να του απαντήσω σε κάτι, άλλωστε η επιστολή του δεν «άνοιγε» κάποιο ζήτημα που έμενε αναπάντητο, απλά ένα αίτημα διαβίβαζε, και το

Ανταλλαγή του Τάκη Φωτόπουλου με τον Αχιλλέα Φακατσέλη (2001)

αίτημα το ικανοποίησα. Κύριε Στενέ Συνεργάτη του κ. Φωτόπουλου, για ποιο λόγο παραπλανείτε τον άνθρωπο;

Επιτρέψτε μου επίσης κ. Φωτόπουλε να παρατηρήσω ότι μάλλον διακατέχετε από το σύνδρομο της συνωμοσιολογίας παλιά και μόνιμη ασθένεια του εξωκοινοβουλευτικού χώρου, από τα ελάχιστα που γνωρίζω κι εγώ λόγω περιορισμένης ηλικίας, γνώσης και συγγραφικού έργου. Συμπεραίνετε βάσει των προσωπικών σας εκτιμήσεων και ερμηνειών, ότι «εσκεμμένα» διέπραξα το έγκλημα της λακωνικής παρουσίασης του περιοδικού (που δεν είναι δικό σας, έσφαλα εδώ, αλλά με παρέσυρε ο οίστρος σας υπέρ του, μια και τη δική σας ιδέα έχει ως τίτλο). Εσκεμμένα; Δηλαδή κάθισα και είπα μέσα μου «ας το παρουσιάσω θετικά μεν, αλλά με λίγα λόγια δε». Λετε να ενήργησα έτσι; Αλήθεια, γιατί; Πώς το ερμηνεύετε αυτό; Επειδή είμαι θρασύς, «ελευθεριακός», κρυπτο-φαν της κρατιστικής αριστεράς, ή απλά ένας ηλίθιος με προσόντα; Θα διαβάσω προφανώς την απάντησή σας και θα το μάθω αργότερα σίγουρα θα μου απαντήσετε αφού ακόμη κι ο Τσόμσκι κάθεται και απαντά σε όλους και μάλιστα όχι σε πέντε μέρες αλλά συντομότερα.

Επίσης, κ. Φωτόπουλε, θα πρέπει ή να επιλέξετε προσεκτικότερους φίλους ή να πείτε στους ήδη διαθέσιμους να είναι προσεκτικότεροι δεν μπορεί να μην είδαν το δημοσίευμα με την φωτογραφία να κραυγάζει στην κάτω αριστερή γωνία μιας tabloid τυπωμένης επιφάνειας χαρτιού! Τι διαβάζουν; Τους τίτλους; Ακόμη κι έτσι, είναι απρόσεκτοι ο τίτλος ήταν «Δημοκρατία, αλλά Περιεκτική». Μάλλον δεν σας έχουν συνέχεια στο μυαλό τους και τους διέφυγε ο συνειρμός... Ίσως πράττουν κι αυτοί εσκεμμένα και σκέφτονται περισσότερο την κρατιστική Αριστερά. Συζητείστε το μαζί τους.

Τέλος, μια πρόταση και πρόκληση: να δημοσιεύσετε στο website σας μια φωτογραφία της σελίδας του «Ακάλυπτου Χώρου» και δίπλα (ώστε να διαβάζεται) το επίμαχο κείμενο. Έτσι, οι επισκέπτες σας θα έχουν τη δυνατότητα να αποκτήσουν μια πλήρη εικόνα για όσα λέμε εδώ και πέντε επιστολές (τρεις δικές σας και δυό δικές μου, και μάλλον θα υπάρξει και τέταρτη δική σας διότι όπως ο Τσόμσκι κ.λπ. κ.λπ. - θα απαντήσετε και σ' αυτή τη δεύτερη δική μου).

Κύριε Φωτόπουλε, δεν μπορώ να πω ότι χάρηκα από την γνωριμία μας, αλλά σίγουρα ήταν μια χρήσιμη αποκάλυψη χαρακτήρων θα το έλεγα... Περιεκτική Προσωπογραφία.

Γεια σας

Αχιλλέας Φακατσέλης

Υ.Γ. Δεν θέλω να σας απογοητεύσω αλλά πιστεύω ότι εδώ κλείνει και ο κύκλος της εμπνευσμένης μας αλληλογραφιομαχίας. Ειδικά με τη δημοσίευση της ίδιας της σελίδας του

Ανταλλαγή του Τάκη Φωτόπουλου με τον Αχιλλέα Φακατσέλη (2001)

«Ακάλυπτου Χώρου» και του επίμαχου κειμένου, νομίζω ότι δεν πρέπει να σπαταλάμε άλλα Bites του κυβερνοχώρου για να πείσουμε για κάτι. Με απλά λόγια, αφήνω την τελευταία λέξη σε σας, διότι όντως δεν σας αισθάνομαι σαν ίσο προς ίσο, και ως νεαρότερος κουβαλώ όλα τα ελαττώματα της παρατεταμένης νεότητας (λίγες εμπειρίες, καθόλου συγγραφικό έργο, ελάχιστες γνώσεις). Έτσι προκύπτει και η αυθάδειά μου να οργίζομαι από την άδικη κρίση. Συγγνώμη αν υπερέβαλλα δεν θα το ξανακάνω. Α.Φ.

Το παρακάτω μήνυμα το έστειλε ο Αλέξανδρος Γκεζερλής στον Αχιλλέα Φακατσέλη στις 14-3-2001

Αγαπητέ κ. Φακατσέλη,

Το όνομά μου είναι Αλέξανδρος Γκεζερλής. Είμαι ο υπεύθυνος σύνταξης του περοδικού ΠΔ, και ακόμη είμαι ο co-ordinator των editorial assistants του διεθνούς περιοδικού Democracy & Nature (στο οποίο περιοδικό ο Τάκης Φωτόπουλος είναι Editor). Αυτό το αναφέρω μόνο για να καλύψω την κατηγορία σας ότι ο κ. Φωτόπουλος «επιπλώνει τις προσωπικές του σχέσεις και δραστηριότητες με πολυτέλεια».

Δεν πρόκειται να ασχοληθώ με τα «επιχειρήματα» που θέτετε στο διάλογό σας με τον κ. Φωτόπουλο, καθώς αυτός είναι αυτό ακριβώς: ένας διάλογός σας με τον κ. Φωτόπουλο. (Πέρα από το γεγονός ότι συμφωνώ πλήρως με τα όσα γράφει ο κ. Φωτόπουλος, και λυπούμαι πραγματικά για το γεγονός ότι γράφετε όσα γράφετε). Ο μόνος λόγος που παρεμβαίνω έτσι αγενώς στη συζήτηση αυτή είναι το ότι εσείς αναφερθήκατε σε μένα (και μάλιστα με μειωτικό τρόπο).

Δυστυχώς για σας (δηλαδή όχι δυστυχώς για σας, αλλά δυστυχώς για την ακρίβεια των «επιχειρημάτων» σας), το μήνυμα που αναφέρετε δεν είναι το μόνο που σας είχα στείλει. Το Νοέμβρη του 1999 σας είχα στείλει ένα μήνυμα με ένα κείμενο attached. Τότε γράψατε στη στήλη σας ένα σύντομο σχόλιο γι' αυτό το κείμενό μου. Αν και εγώ δεν είχα καμία τέτοια πρόθεση όταν έστειλα το μήνυμα (απλώς με ενδιέφερε η άποψή σας γι' αυτό το κείμενο — άποψη την οποία θα μπορούσατε να μου είχατε δώσει μέσω e-mail) χάρηκα που είδα ότι το αναφέρατε. Εννοείται πως γι' αυτό το μήνυμα δεν τίθεται θέμα ότι δεν μου απαντήσατε.

Το Γενάρη του 2000 σας έστειλα ένα κείμενό μου για τη χορτοφαγία, βάζοντας την υποσημείωση ότι αυτό το μήνυμα σας το στέλνω για να μου πείτε (αν θέλετε) την άποψή σας, και όχι γιατί κυνηγάω τη δημοσιότητα, καθώς δε με απασχολεί να γράψετε για μένα στη στήλη σας. Το μήνυμα αυτό αγνοήθηκε πλήρως. Κύριε Φακατσέλη: scripta manent.

Ανταλλαγή του Τάκη Φωτόπουλου με τον Αχιλλέα Φακατσέλη (2001)

Μετά από αυτό σας έστειλα δύο ακόμη σύντομα μηνύματα: ένα που σας ζητούσα να αναφερθείτε στο δικτυακό τόπο του περιοδικού D&N (πράγμα το οποίο κάνατε, και σας ευχαριστώ γι' αυτό) και ένα ακόμη στο οποίο αναφέρεστε στην απάντησή σας στον κ. Φωτόπουλο (και σας ευχαριστώ πάλι που ικανοποιήσατε και αυτό μου το αίτημα).

Δεν ξέρω κ. Φακατσέλη, ίσως να φταίνε οι λιγότερες εμπειρίες σας, ίσως να φταίει το ανύπαρκτο συγγραφικό σας έργο, ίσως να είναι οι ελάχιστες γνώσεις σας, ή ίσως απλώς ΕΙΣΑΣΤΕ ΑΓΕΝΗΣ και αναφερθήκατε σε μένα (τον «στενό συνεργάτη του κ. Φωτόπουλου») με τέτοιο τρόπο.

Δε θα πω αυτό που σας είπε ο κ. Φωτόπουλος σε ένα προηγούμενο μήνυμα («κρίμα»). Θα πω κάτι χειρότερο: ΝΤΡΟΠΗ ΣΑΣ!

Αλέξανδρος Γκεζερλής

Το παρακάτω μήνυμα το έστειλε ο Τάκης Φωτόπουλος στον Αχιλλέα Φακατσέλη στις 14-3-2001

Κύριε Φακατσελη,

Στη μακρά σταδιοδρομία μου στον πολιτικό χώρο έχω όπως καταλαβαίνετε πολλές εμπειρίες από τις επαφές μου, άλλες (οι περισσότερες) ευτυχισμένες και άλλες άσχημες. Ομολογώ όμως ότι τέτοια περίσσεια θράσους και αυθάδειας ανακατεμένης με ημιμάθεια σπάνια έχω συναντήσει. Προφανώς αντλείτε όλα αυτά τα «προτερήματα» από την «εξουσία» που ασκείτε με τη στήλη σας γιατί είμαι βέβαιος ότι αν δεν είχατε αυτή τη «βάση εξουσίας» δεν θα τολμούσατε να ξεστομίσετε αυτά που βγάλατε από μέσα σας, τα οποία αποτελούν πραγματική ντροπή για ένα υποτιθέμενο ελευθεριακό. Θα απαντήσω και εγώ για τελευταία φορά, όχι γιατί μου χαρίζετε τον τελευταίο λόγο όπως γράφετε, αλλά γιατί βέβαια δεν επιτρέπω σε κανένα να μου στερήσει το δικαίωμα να υπερασπίζομαι τον εαυτό μου απέναντι σε τέτοιου είδους συμπεριφορές. Απαντώ πάλι σημείο προς σημείο.

>> Μια και θεωρείτε ότι η ανταλλαγή και το περιεχόμενο των επιστολών μεταξύ μας αποτελεί «θέμα δημόσιου ενδιαφέροντος», καλά θα κάνετε να τα βάλετε στο website σας έτσι κι αλλιώς το ταλαίπωρο Internet βρίθει προσωπικών απωθημένων μια και αποτελεί την εύκολη λύση κάθε πικραμένου εγωπαθούς που θεωρεί ότι η κοινωνία οφείλει να παρακολουθεί τις πνευματικές του Σταυροφορίες. Φυσικά, στοιχειώδης ευγένεια όριζε ότι θα έπρεπε να ζητήσετε και την έγκρισή μου για τη δημοσίευση των

Ανταλλαγή του Τάκη Φωτόπουλου με τον Αχιλλέα Φακατσέλη (2001)

δικών μου επιστολών (ο αυταρχισμός που λέγαμε, ξαναχτυπά έτσι αποφασίσατε, έτσι πράττετε).

Το να δημοσιευθεί η ανταλλαγή δεν είναι ούτε θέμα αγένειας ούτε όπως, στην ημιμάθεια σας το χαρακτηρίσατε, θέμα αυταρχισμού. Μια επιστολή σε ένα δημοσιογράφο υπεύθυνο μιας στήλης, για θέματα που αφορούν τη στήλη του, είναι εξ ορισμού δημοσιεύσιμη και είχατε κάθε δικαίωμα να δημοσιεύατε τη δική μου επιστολή χωρίς καν να με ερωτήσετε. Και αυτό ισχύει ακόμη περισσότερο όταν το περιεχόμενο της επιστολής αφορά θέματα δημόσιου ενδιαφέροντος. Φυσικά εσείς έχετε κάθε λόγο να μην θέλετε να βγουν παραπέρα οι, όχι απλώς αυταρχικές, αλλά θα έλεγα Σταλινικές, συμπεριφορές σας, όπου στην ουσία λογοκρίνετε ό,τι δεν σας αρέσει και πολύ θα σας βόλευε να ζητούσα την έγκρισή σας για τη δημοσίευση, την οποία βέβαια εσείς θα είχατε κάθε λόγο ν' αρνηθείτε. Όσον αφορά τα «προσωπικά απωθημένα» και «την εύκολη λύση κάθε πικραμένου εγωπαθούς που θεωρεί ότι η κοινωνία οφείλει να παρακολουθεί τις πνευματικές του Σταυροφορίες» αφήνω τους αναγνώστες να βγάλουν τα συμπεράσματα τους. Θα ρωτούσα μόνο το εξής. Από που βγάλατε αυτό το κακόηθες συμπέρασμα; Μήπως από το γεγονός ότι το βιβλίο για το πρόταγμα της ΠΔ κυκλοφορεί στα Αγγλικά σε όλο τον κόσμο και έχει ήδη μεταφραστεί και κυκλοφορεί στα Ιταλικά και Ελληνικά ενώ στο προσεχές 12μηνο θα κυκλοφορήσει και στα Γερμανικά, Γαλλικά και Ισπανικά; Η μήπως από το γεγονός ότι το περιοδικό Democracy & Nature που έχει στόχο τη προώθηση του προταγματος της ΠΔ έχει συνδρομητές και κυκλοφορεί σε 26 χώρες και έχει ήδη δημιουργήσει ολόκληρη συζήτηση γύρω από το πρόταγμα αυτό σε διεθνές επίπεδο, όπως θα βλέπατε αν μπαίνατε όχι στη δική μας website (την «εύκολη λύση») αλλά και αυτή του Yahoo! ή του Altavista; (Επειδή είμαι σχεδόν σίγουρος ότι η «επαναστατική παντογνωσία» σας θα σας κάνει να πείτε ότι αυτά τα αναφέρω ως αυτο-διαφήμιση, θα κάνω τα πράγματα ακόμη πιο ξεκάθαρα: ο μόνος λόγος που αναφέρω τα παραπάνω είναι για να σας αποδείξω ότι το πρόταγμα της ΠΔ δεν είναι το προσωπικό βίτσιο κάποιου εγωπαθούς διανοούμενου, όπως θέλετε να το παρουσιάσετε). Θα έλεγα ότι θα έπρεπε να ντρέπεστε για τη κακοήθεια σας αλλά δυστυχώς δεν έχουμε να κάνουμε μόνο με κακοήθεια. Και μόνο η παραπάνω φράση σας είναι ισχυρή ένδειξη ότι ήταν εσκεμμένη η ενέργειά σας να θάψετε το περιοδικό ΠΔ γιατί ακριβώς το θεωρείτε κάποια ανόητη Σταυροφορία κάποιου «αυταρχικού» και «πικραμένου εγωπαθή». Στην πραγματικότητα βέβαια γιατί σας «χαλά το μαγαζάκι σας» όπου παριστάνετε τον ελευθεριακό με το να προβάλετε κάποιες διαδηλώσεις ή περιθωριακές δραστηριότητες αλλά να μη διανοείστε να προβάλλετε (έστω αντίστοιχα) τη πρώτη σοβαρή προσπάθεια στον διεθνή ελευθεριακό χώρο για να εκφραστεί ένα συγκεκριμένο και περιεκτικό πολιτικό πρόταγμα για μια άλλη κοινωνία. Δικαίωμα σας βέβαια να μην καταλαβαίνετε τη σημασία του εγχειρήματος αφού άλλωστε στην Ελλάδα οι περισσότεροι «αναρχικοί» αυτό καταλαβαίνουν με αναρχισμό: να σπάσουμε καμιά βιτρίνα και να ζούμε περιθωριοποιημένοι με τα

Ανταλλαγή του Τάκη Φωτόπουλου με τον Αχιλλέα Φακατσέλη (2001)

«επαναστατικά» ναρκωτικά μας (συνήθως όλα αυτά στα νιάτα μας μέχρι ν' «απογοητευτούμε» και να γυρίσουμε στη «κανονική» ζωή) και όχι να ενταχθούμε στον δύσκολο και μακροχρόνιο αγώνα για να κτίσουμε ένα κίνημα με στόχο μια πραγματική δημοκρατία, με βάση συγκεκριμένο πρόγραμμα, στρατηγική και τακτική.

>>>Επί της ουσίας τώρα. Θεωρώ υποβιβαστική αυτή την αντιπαράθεση επιχειρημάτων και ερμηνειών των προθέσεων του ενός από τον άλλον, αλλά θα σας ακολουθήσω και αυτή τη φορά στον κατήφορο της ευτελούς άμιλλας όπου η ευγένεια βαφτίζεται αυθάδεια, κι όπου η διέξοδος αναζητείται στην επίκληση μιας διαφορετικότητας που συγχέεται με την «αντικειμενική ανισότητα» (σαν το σόφισμα κάθε εξουσιαστή ότι όλα τα δάκτυλα δεν είναι ίσα): υποκλίνομαι λοιπόν μπρος στην μεγαλοψυχία σας να μου φερθείτε «σαν ίσος προς ίσο». Αναγνωρίζω ότι είστε μεγαλύτερος στην ηλικία, σοφότερος εμού, συγγραφικότερος (σαφώς) και πολιτικά ενεργότερος (άλλωστε εξήρα το βιβλίο σας «Από την Αθηναϊκή Δημοκρατία στην Περιεκτική Δημοκρατία» στις 25/6/2000 σε θέση και έκταση που προφανώς σας ικανοποίησε κι έτσι απέφυγα τότε την κριτική της εργασίας μου).

Δεν παρεξηγώ την ψευτο-ειρωνεία σας για την ισότητα διότι προφανώς προέρχεται από την ασχετοσύνη σας σε σχέση με την ελευθεριακή θεωρία που έχει από χρόνια ασχοληθεί με το θέμα της ανισότητας που προκαλείται από τις ιεραρχικές κοινωνικές δομές και αυτή που θα υπάρχει σε κάθε κοινωνία λόγω των «αντικειμενικών» διαφορών μεταξύ των πολιτών. Πράγμα που οδηγεί στη διάκριση μεταξύ, από τη μια μεριά, εξουσίας που θεμελιώνεται στην ιεραρχική δομή και περιέχει το στοιχείο εξαναγκασμού και, από την άλλη, κύρους που θεμελιώνεται σε γνώση κ.λπ., περιέχει το προαιρετικό στοιχείο, και απορρέει από τον σεβασμό. Προφανώς όλα αυτά είναι «ψιλά γράμματα» για σας τον υπερεπαναστάτη αλλά θα σας έκανε καλό να διαβάσετε το Authority and Democracy της April Carter για να δείτε περί τίνος ομιλώ και να ανοίξετε τα μάτια σας πριν να αυθαδιάζετε με αυτό τον αισχρό τρόπο

>>> Με την επισήμανση αυτή και την αποδοχή της ανωτερότητάς σας έναντι εμού του ιδίου, συνεχίζω με σύντομες απαντήσεις σε ορισμένα σημεία που θεωρώ ανακριβή (συγχωρείστε την νέα μου αυθάδεια, αλλά, ειλικρινά, το κάνω με ευγενείς προθέσεις και για να με κρίνουν ασφαλέστερα οι επισκέπτες του website σας)

Δεν ζήτησα βέβαια ν' αναγνωρίσετε κάποια ανωτερότητα και αν αυτό ήταν το πνεύμα μου δεν θα σας είχα γράψει καν. Απλώς ζήτησα να αντιμετωπίζετε τις απόψεις μου και την κριτική μου με τον ίδιο σεβασμό που θ' αντιμετώπιζα και εγώ τη δική σας αν δεν έβριθε από εκφράσεις όπως «ανικανοποίητος ναρκισσισμός», «προσωπείο της προοδευτικότητας», «αυθάδεις ετυμηγορίες» κ.λπ. Όχι μόνο δεν σεβαστήκατε τη δουλειά μου τόσα χρόνια, εσείς

Ανταλλαγή του Τάκη Φωτόπουλου με τον Αχιλλέα Φακατσέλη (2001)

ο ελευθεριακός, αλλά βγήκατε να με βρίσετε κατά τον χυδαιότερο τρόπο, επειδή τόλμησα να εκφράσω την έκπληξη μου σε ένα ευγενικό γράμμα για τον τρόπο που παρουσιάσατε το περιοδικό και, επειδή, όταν είδα ότι «γράψατε κανονικά» το γράμμα μου, επανήλθα με αμφιβολίες για το κατά πόσο συνάδει με τα ελευθεριακά πρότυπα ο τρόπος που αντιμετωπίσατε το περιοδικό και το γράμμα μου. Σε αυτά, και ενώ σε κανένα σημείο δεν τόλμησα να εκστομίσω οποιαδήποτε βρισιά, εσείς απαντήσατε με τους παραπάνω χαρακτηρισμούς.

>>> Έχουμε και λέμε: ποτέ δεν παρουσίασα περιοδική έκδοση στην θέση του μεγάλου μονόστηλου στον «Ακάλυπτο Χώρο». Εκεί παρουσιάζω συνήθως βιβλία και λιγότερο κάποιες σημαντικότερες ειδήσεις. Εκεί παρουσίασα και το δικό σας βιβλίο. Στην θέση εκείνη έχω φιλοξενήσει συντριπτικά περισσότερες ελευθεριάσες εκδόσεις απ' ότι εκδόσεις της «κρατιστικής Αριστεράς». Περιοδικά, fanzines, καταλόγους κλπ παρουσιάζα παλαιότερα στο τμήμα «Ακτιβισμός» της σελίδας μου, και μετά, όταν το τμήμα αυτό αντικαταστάθηκε από το «Μαθήματα Ιστορίας» παρουσιάζω τις περιοδικές εκδόσεις στην μεριά των ειδήσεων. Το έχω... διαπράξει πολλές φορές, χωρίς κανένα παράπονο από κανένα. Ειδικά το περιοδικό «Περιεκτική Δημοκρατία» το παρουσίασα και με φωτογραφία του εξωφύλλου του, πράγμα που δεν γίνεται πάντα δυνατό λόγω περιορισμένου χώρου.

Υποθέτω κατ' αρχήν ότι δέχεστε τη κριτική μου για τα τόσα αλλά σημεία που έθιγε το γράμμα που αποσιωπάτε επιμελώς. Δεν φυλάω βέβαια αρχείο της στήλης σας για να σας απαντήσω με συγκεκριμένα στοιχεία, ούτε βλέπω ότι υπάρχει σημαντική διαφορά μεταξύ ενός περιοδικού έντυπου και ενός βιβλίου ώστε, όπως θυμάμαι, να αφιερώνετε ένα μονόστηλο σε κάποια έκδοση του ΣΕΚ (δεν θυμάμαι τώρα τον τίτλο) και 10 αράδες για το ΠΔ. (Για να μην αναφερθώ σε μπροσούρες του συλ: «Ας καταστρέψουμε την εργασία» που προφανώς κατ' εσάς ανήκουν στην κατηγορία του βιβλίου). Πέρα από αυτό όμως, μια άλλη περίπτωση που μόλις θυμήθηκα είναι το ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ευτοπία (το οποίο βέβαια δεν φιλοδοξεί να προβληματιστεί πάνω σε κάποιο νέο ελευθεριακό πρόταγμα όπως το ΠΔ), στο οποίο είχατε αφιερώσει το — δεξιό νομίζω — μονόστηλο του Α.Χ. γράφοντας πολύ περισσότερα από όσα γράψατε για το ΠΔ (όλα αυτά τα αναφέρω, όπως είπα παραπάνω, χωρίς να έχω αρχείο με τη στήλη σας. Φαντάζεστε τι υλικό θα έβρισκα αν είχα κρατήσει όλους τους Α.Χ. που έχουν δημοσιευθεί;) Εδώ όμως κάνετε άλλη μια από τις συνηθισμένες διαστρεβλώσεις σας. Γράφετε ότι «Στην θέση εκείνη έχω φιλοξενήσει συντριπτικά περισσότερες ελευθεριακές εκδόσεις απ' ότι εκδόσεις της 'κρατιστικής Αριστεράς'.» Όμως το θέμα που έθιξα στο γράμμα μου δεν ήταν αυτό που άσχετα αναφέρετε τώρα αλλά αυτό που επαναλαμβάνω με το ακόλουθο απόσπασμα: «Χαρακτήρισα 'ελευθεριακή' τη στήλη σας γιατί δεν νοείται βέβαια να προβάλλετε ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ έντυπα ακόμη και της δογματικής κρατικιστικής Αριστεράς

Ανταλλαγή του Τάκη Φωτόπουλου με τον Αχιλλέα Φακατσέλη (2001)

(όπως του ΣΕΚ), από ένα περιοδικό που υποστηρίζει ελευθεριακές ιδέες.» Είναι λοιπόν φανερό για κάθε γνώστη της Ελληνικής ότι δεν μιλούσα για τον αριθμό των παρουσιάσεων που κάνετε σε ελευθεριακά έντυπα σε σχέση με αυτά της κρατικιστικής αριστεράς αλλά για την ποιότητα της παρουσίασης, πράγμα που τόνιζα και σε άλλο σημείο του προηγούμενου γράμματός μου: «Αυτό που ζήτησα ήταν να κάνετε ΙΣΗ προβολή στο ΠΔ με αυτή που έχετε κάνει σε πολλά αλλά περιοδικά κ.λπ.» Φαίνεται όμως ότι εισακούσατε τη συμβουλή μου γιατί τη περασμένη Κυριακή 11/3 αφιερώσατε ίσο χώρο (στη πραγματικότητα λίγο μεγαλύτερο) με αυτόν για το ΠΔ (και στην ίδια θέση) σε ένα τετρασέλιδο αναρχικό φυλλάδιο. Εάν αποδίδετε ίδια σημασία σε ένα φυλλάδιο (όσο σημαντικό και αν είναι το συγκεκριμένο θέμα με το οποίο ασχολείται) με ένα περιοδικό που αποβλέπει στη δημιουργία ενός κινήματος για την αλλαγή της κοινωνίας αυτό δείχνει για άλλη μια φορά ότι η ενέργεια σας ήταν εσκεμμένη και εξέφραζε (στη καλύτερη περίπτωση) τη πεποίθησή σας ότι δεν βλέπετε τίποτα σημαντικότερο στο δεύτερο σε σχέση με το πρώτο.

>>> Σας είπε λοιπόν ο «στενός συνεργάτης» σας (συγχαρητήρια, με την ευκαιρία, για την πολυτέλεια με την οποία επιπλώνετε τις προσωπικές σας σχέσεις και δραστηριότητες) ότι δεν του απάντησα σε δικό του γράμμα. Να πώς έχουν (όμως) τα πράγματα: ο κ. συνεργάτης σας (Αλ. Γκεζερλής) όντως μου έγραψε ένα ολιγόλογο e-mail στο οποίο με παρακαλούσε να βάλω την ηλεκτρονική διεύθυνση του περιοδικού όταν το παρουσιάσω. Αυτό το έκανα (scripta manent). Δεν υπήρχε λόγος λοιπόν να του απαντήσω σε κάτι, άλλωστε η επιστολή του δεν «άνοιγε» κάποιο ζήτημα που έμενε αναπάντητο, απλά ένα αίτημα διαβίβαζε, και το αίτημα το ικανοποίησα. Κύριε Στενέ Συνεργάτη του κ. Φωτόπουλου, για ποιο λόγο παραπλανείτε τον άνθρωπο;

Για το ζήτημα αυτό σας απαντάει χωριστά ο στενός συνεργάτης μου. Είναι περιττό να τονίσω κι εγώ ότι θεωρώ άθλιο τον τρόπο με τον οποίο αναφέρατε στο συνεργάτη μου (αν και — με δεδομένη τη συμπεριφορά σας απέναντί μου — δεν μπορώ να πω ότι μου κάνει εντύπωση). Όμως, η άγνοια που υποδηλώνει ο τρόπος που αναφερθήκατε σε αυτόν κάνει φανερό ότι δεν καταδεχτήκατε ούτε να ξεφυλλίσετε το περιοδικό (που τόσο «υπεύθυνα» παρουσιάσατε) για να δείτε ποιος είναι ο υπεύθυνος σύνταξης του.

>>> Επιτρέψτε μου επίσης κ. Φωτόπουλε να παρατηρήσω ότι μάλλον διακατέχεστε από το σύνδρομο της συνωμοσιολογίας παλιά και μόνιμη ασθένεια του εξωκοινοβουλευτικού χώρου, από τα ελάχιστα που γνωρίζω κι εγώ λόγω περιορισμένης ηλικίας, γνώσης και συγγραφικού έργου. Συμπεραίνετε βάσει των προσωπικών σας εκτιμήσεων και ερμηνειών, ότι «εσκεμμένα» διέπραξα το έγκλημα της λακωνικής παρουσίασης του περιοδικού (που δεν είναι δικό σας, έσφαλα εδώ, αλλά με παρέσυρε ο οίστρος σας υπέρ του, μια και τη δική σας ιδέα έχει ως τίτλο).

Ανταλλαγή του Τάκη Φωτόπουλου με τον Αχιλλέα Φακατσέλη (2001)

Εσκεμμένα; Δηλαδή κάθισα και είπα μέσα μου «ας το παρουσιάσω θετικά μεν, αλλά με λίγα λόγια δε». Λετε να ενήργησα έτσι; Αλήθεια, γιατί; Πώς το ερμηνεύετε αυτό; Επειδή είμαι θρασύς, «ελευθεριακός», κρυπτο-φαν της κρατιστικής αριστεράς, ή απλά ένας ηλίθιος με προσόντα;

Δεν μίλησα βέβαια ποτέ για συνωμοσίες και ανέφερα παραπάνω τις ενδείξεις από τις οποίες βρίθεται το γράμμα σας που επιβεβαιώνουν τις υποψίες μου. Απλώς, δεν μπορούσατε να αγνοήσετε εντελώς το ΠΔ γιατί τότε βέβαια θα καταλάβαιναν όλοι τις προκαταλήψεις σας. Έτσι, εφόσον προφανώς το περιοδικό είτε «δεν σας εμπνέει» είτε και σας απωθεί, γιατί δεν συμπίπτει με το πως κατανοείτε εσείς τον αναρχισμό και την ελευθεριακή κοινωνία, προτιμήσατε την εύκολη λύση να το «θάψετε», δίνοντας του την ελάχιστη δυνατή παρουσίαση, αυτή για παράδειγμα που θα μπορούσε να κάνει και το συγκρότημα Λαμπράκη. Ξέρατε όμως πολύ καλά ότι τέτοια παρουσίαση θα μπορούσε να έχει το ΠΔ από οποιοδήποτε αστικό έντυπο και ότι οι πρωτεργάτες του περιοδικού (λογικά) περίμεναν από εσάς τον «ελευθεριακό» που διαθέτει τη μοναδική στήλη στον αστικό τύπο για την παρουσίαση των ελευθεριακών δραστηριοτήτων να το προβάλλετε (όχι αναγκαστικά να το εγκωμιάσετε — όπως διαστρεβλώνετε το θέμα) τουλάχιστον τόσο καλά όσο ακόμη και η κρατικιστική Αριστερά (γι' αυτό ανέφερα τη περίπτωση ΠΡΙΝ), ή όσο καλά έχετε κάνει στο παρελθόν γι' άλλα έντυπα, όπως αυτά που ανέφερα παραπάνω. Η πράξη σας, όπου αφήσατε να υπερισχύσουν οι προκαταλήψεις σας απέναντι στην υποχρέωση σας να παρουσιάσετε πραγματικά το περιοδικό και όχι να το θάψετε, δείχνει καθαρά το είδος ελευθεριακού που είστε καθώς και το πως εκμεταλλεύεστε το χώρο που σας δίνει η «Ελευθεροτυπία» για να προβάλετε τα έντυπα και δραστηριότητες με τις οποίες συμφωνείτε και να θάβετε ό, τι δεν συμφωνεί με την αντίληψη του αναρχισμού που έχετε.

>>> Θα διαβάσω προφανώς την απάντησή σας και θα το μάθω αργότερα σίγουρα θα μου απαντήσετε αφού ακόμη κι ο Τσόμσκι κάθεται και απαντά σε όλους και μάλιστα όχι σε πέντε μέρες αλλά συντομότερα.

Γι' αυτό μίλησα για παραπάνω για απύθμενο θράσος. Αντί να νιώθετε ένοχα για τη συμπεριφορά σας (αν στο πρώτο γράμμα μου δεν απαντήσατε παρά μόνο όταν έστειλα δεύτερο γράμμα, μετά σχεδόν μια εβδομάδα, φαντάζομαι πως συμπεριφέρεστε σε άλλους αναγνώστες που δεν τους «ξέρετε», όπως «ξέρετε» εμένα) νομίζετε ότι κάνετε και ειρωνεία;

>>> Επίσης, κ. Φωτόπουλε, θα πρέπει ή να επιλέξετε προσεκτικότερους φίλους ή να πείτε στους ήδη διαθέσιμους να είναι προσεκτικότεροι δεν μπορεί να μην είδαν το δημοσίευμα με την φωτογραφία να κραυγάζει στην κάτω αριστερή γωνία μιας tabloid τυπωμένης επιφάνειας χαρτιού! Τι διαβάζουν; Τους τίτλους; Ακόμη κι έτσι, είναι

Ανταλλαγή του Τάκη Φωτόπουλου με τον Αχιλλέα Φακατσέλη (2001)

απρόσεκτοι ο τίτλος ήταν «Δημοκρατία, αλλά Περικτική». Μάλλον δεν σας έχουν συνέχεια στο μυαλό τους και τους διέφυγε ο συνειρμός... Ίσως πράττουν κι αυτοί εσκεμμένα και σκέφτονται περισσότερο την κρατιστική Αριστερά. Συζητείστε το μαζί τους.

Σας είμαστε ευγνώμονες για τον σοφό τίτλο σας και τις περίπου 10 αράδες που edέπησε η Μεγαλειότητα σας να αφιερώσει στο περιοδικό. Όμως κ. Φακατσέλη δεν είναι μόνο η δική μου άποψη και αυτή των συνεργατών μου που παρακολουθούν τη στήλη ότι ουσιαστικά θάψατε το περιοδικό αλλά και πολλών άλλων στο χώρο που έμαθα τη γνώμη τους, ακόμη και του εκδότη του έντυπου, με τεραστία εμπειρία στις ελευθεριακές εκδόσεις, που και αυτός εξεπλάγη όταν είδε τη μεταχείριση που του επιφυλάξατε.

>>> Τέλος, μια πρόταση και πρόκληση: να δημοσιεύσετε στο website σας μια φωτογραφία της σελίδας του «Ακάλυπτου Χώρου» και δίπλα (ώστε να διαβάζεται) το επίμαχο κείμενο. Έτσι, οι επισκέπτες σας θα έχουν τη δυνατότητα να αποκτήσουν μια πλήρη εικόνα για όσα λέμε εδώ και πέντε επιστολές (τρεις δικές σας και δύο δικές μου, και μάλλον θα υπάρξει και τέταρτη δική σας διότι όπως ο Τσόμσκι κ.λπ.- θα απαντήσετε και σ' αυτή τη δεύτερη δική μου).

Δεν υπάρχει καμία αντίρρηση βέβαια στη «πρόκληση» σας και θα παρακαλούσα να στείλετε τη σελίδα ηλεκτρονικά στον webmaster της Inclusive Democracy website

>>> Κύριε Φωτόπουλε, δεν μπορώ να πω ότι χάρηκα από την γνωριμία μας, αλλά σίγουρα ήταν μια χρήσιμη αποκάλυψη χαρακτήρων θα το έλεγα... Περικτική Προσωπογραφία.

Αυτος ακριβώς είναι ο στόχος: να μπει όλη η ανταλλαγή στο website για να σας μάθουν και άλλοι από κοντά γιατί για εμένα, μετά από τόσα χρόνια συγγραφικού έργου και δραστηριότητας, οι αναγνώστες έχουν ήδη σχηματίσει τις θετικές η αρνητικές απόψεις τους.

Τάκης Φωτόπουλος

Παρακάτω δείχνουμε ολόκληρη τη σελίδα της Ελευθεροτυπίας και το συγκεκριμένο κείμενο για το περιοδικό Περιεκτική Δημοκρατία:

Δημοκρατία, αλλά Περιεκτική

Κυκλοφορεί ανά τετράμηνο και αυτοσυστήνεται ως «πολιτικό περιοδικό για την άμεση, οικονομική, κοινωνική και οικολογική δημοκρατία».

Είναι το νέο περιοδικό «Περιεκτική Δημοκρατία» που απειρώνει στις γραμμές του ανήσυχα πνεύματα, με βασικό προσόν την ανεξαρτησία της δράσης και της σκέψης τους. Από τις εκδόσεις «Ελεύθερος Τύπος» (Βαλτετσίου 53, τηλ.: 3802040). Και στην ηλεκτρονική διεύθυνση www.inclusivedemocracy.org

